

Art. 11. Osoby, którym prawo wykonywania zawodu i używania tytułu felczera przysługuje w myśl art. 1 ust. 1 pkt 2), mogą wykonywać czynności zawodowe poza zakładami społecznymi służby zdrowia.

Art. 12. Uchyła się ustawę z dnia 1 lipca 1921 r. o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr 64, poz. 396, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1946 r. Nr 55, poz. 312).

Art. 13. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Minister Zdrowia: *T. Michejda*
Minister Oświaty: *W. Jaroński*

337

U S T A W A

z dnia 20 lipca 1950 r.

zmieniająca dekret o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu.

Art. 1. W dekrete z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się w tytule wyrazy „i kontroli najmu“,
- 2) w art. 1 skreśla się wyrazy „bądź też publiczną kontrolę najmu lokali“,

3) w art. 2:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Rada Ministrów może na wniosek wojewódzkiej rady narodowej wprowadzić w drodze rozporządzenia w całości lub w części publiczną gospodarkę lokalami w innych miastach i gminach.“,

b) ust. 4 skreśla się,

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisom niniejszego dekretu nie podlegają:

- 1) lokale wyłączone spod publicznej gospodarki lokalami na podstawie przepisów dekretu z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 37, poz. 181 i z 1948 r. Nr 50, poz. 389) oraz ustawy z dnia 3 lipca 1947 r. o popieraniu budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 270 i Nr 73, poz. 467);
- 2) lokale w budynkach kolejowych, położonych w pasie wywłaszczenia oraz w budynkach położonych w obrębie portów i lotnisk;
- 3) lokale w budynkach, położonych w obrębie państwowych zakładów i przedsiębiorstw wytwórczych, przetwórczych, handlowych i usługowych, do których dostęp prowadzi przez teren zakładu czy przedsiębiorstwa;
- 4) lokale reprezentacyjne;
- 5) lokale dziennie wynajmowane w hotelach, gospodach i pensjonatach;
- 6) lokale zajmowane przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i osoby korzystające z prawa zakrajowości oraz urzędy konsularne na warunkach, które ustali Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych;
- 7) świątynie i domy modlitwy wszystkich uznanych w Państwie wyznań religijnych.

2. Przepis ust. 1 pkt 1) nie dotyczy lokali odbudowanych lub wybudowanych z funduszy państwowych, instytucji prawa publicznego lub przedsiębiorstw państwowych.

3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia wyłączyć spod publicznej gospodarki lokalami w całości lub w części inne kategorie budynków lub lokali oraz unormować dla nich warunki i tryb przydziału i opróżniania lokali, jak również ustalić normy zaludnienia.“,

po art. 3 dodaje się nowy art. 3a w brzmieniu:

„1. Przepisom niniejszego dekretu nie podlegają również budynki, znajdujące się w użytkowaniu lub pod zarządem władz wojskowych lub władz bezpieczeństwa publicznego, jak również lokale, zajmowane przez władze wojskowe lub bezpieczeństwa publicznego albo przez żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszów w służbie bezpieczeństwa. Lokale takie zostają oddane pod zarząd Ministra Obrony Narodowej względnie Ministra Bezpieczeństwa Publicznego.“

2. Do budynków i lokali, znajdujących się pod zarządem lub w użytkowaniu władz wojskowych, stosuje się przepisy ustawy o zakwaterowaniu wojska, dotyczące kwater stałych. Przepisy te stosuje się też odpowiednio do budynków i lokali, pozostających pod zarządem lub w użytkowaniu władz bezpieczeństwa publicznego.

3. Ministrowie: Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego zwolnią spod swego zarządu lokale, wymienione w ust. 1, jeżeli staną się one zbędne dla potrzeb wojska względnie dla służby bezpieczeństwa publicznego. Do lokali zwolnionych stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy.

4. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do lokali, wyłączonych w myśl obowiązujących przepisów spod publicznej gospodarki lokalami.“,

6) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„1. W miastach i osiedlach, objętych publiczną gospodarką lokalami, lokale mieszkalne lub ich części oraz lokale użytkowe można zajmować, poza wyjątkami, wynikającymi z przepisów dekretu niniejszego, tylko na podstawie przydziału, wydanego przez właściwą władzę kwaterunkową.“

2. Części lokali użytkowych mogą być zajmowane w drodze podnajmu przez osoby posiadające prawo uzyskania przydziału. Podnajem wymaga potwierdzenia władzy kwaterunkowej.

3. Osoby, zajmujące na podstawie tytułu prawnego lokale lub ich części w dniu wprowadzenia w danej miejscowości publicznej gospodarki lokalami, mogą zajmować je nadal bez przydzia-

łu, wydanego przez władze kwaterunkowe, jeśli w myśl przepisów dekretu niniejszego służy im prawo uzyskania takiego przydziału.“

7) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo uzyskania przydziału pomieszczenia mieszkalnego mają:

- 1) osoby, których zawód, wykonywana praca lub zajmowane stanowisko wymaga zamieszkania w mieście (osiedlu), a w szczególności:
 - a) posłowie na Sejm,
 - b) osoby zatrudnione we władzach, urzędach i instytucjach, wymienionych w art. 29 ust. 1 lit. a),
 - c) osoby, których główną podstawą utrzymania jest stosunek pracy,
 - d) członkowie rad narodowych lub ich organów wykonawczych,
 - e) wojskowi i funkcjonariusze służby bezpieczeństwa za zgodą właściwej władzy przełożonej,
 - f) duchowni wyznań uznanych przez Państwo,
 - g) osoby, których główną podstawą utrzymania jest zawodowa twórczość albo działalność naukowa, oświatowa, artystyczna, literacka lub publicystyczna,
 - h) osoby, wykonujące wolny zawód,
 - i) osoby, prowadzące zakłady przemysłowe, handlowe i rzemieślnicze, oraz uczniowie przemysłowi i terminatorzy,
 - j) osoby, prowadzące gospodarstwo rolne lub warzywniczo-ogrodnicze,
- 2) osoby, pobierające naukę w szkołach wyższych, średnich i zawodowych;
- 3) inwalidzi wojenni i wojskowi oraz inne osoby, pobierające zaopatrzenie lub rentę z zakładów ubezpieczeń społecznych lub innych funduszy publicznych.

2. Prawo uzyskania przydziału przysługuje osobom, wymienionym w ust. 1 pkt 1) i 2), również i wówczas, gdy są zatrudnione lub pobierają naukę poza obrębem miasta (osiedla) i dojeżdżają stale do pracy lub do zakładu naukowego.

3. Miejska (gminna) rada narodowa może przyznać prawo uzyskania przydziału mieszkania osobom, nie należącym do kategorii, wymienionych w ustępach poprzedzających.“

8) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„1. Miejskie (gminne) rady narodowe ustalą na zasadach, określonych przez Ministra Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, normy zaludnienia mieszkań.

2. Miejskie (gminne) rady narodowe mogą również wydać na zasadach, określonych przez Ministra Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przepisy, normujące powierzchnię lokali dla biur, zakładów i innych lokali użytkowych, nie będących w użytkowaniu władz, urzędów i instytucji wymienionych w art. 29 ust. 1 lit. a).

3. Przy ustalaniu powierzchni zajmowanego lub przydzielonego pomieszczenia mieszkalnego władza kwaterunkowa uwzględni następujące osoby:

- a) współmałżonka,
- b) krewnych wstępnych osoby uprawnionej i jej współmałżonka oraz zstępnych do lat osiemnastu, zaś powyżej lat osiemnastu — o ile pobierają naukę w szkołach, a nie ukończyli lat dwudziestu czterech,
- c) innych krewnych osoby uprawnionej i jej współmałżonka, o ile pozostają z nią we wspólnym gospodarstwie domowym i są na jej utrzymaniu ze względu na niezdolność do pracy lub przekroczone sześćdziesiąty rok życia,
- d) w uzasadnionych przypadkach osoby, zatrudnione w gospodarstwie domowym.“

9) w art. 7:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przepisy, ustalające normę zaludnienia mieszkań, uzyskują moc obowiązującą po upływie trzydziestu dni od daty podania ich do publicznej wiadomości. W tym terminie do części lokalu, zaludnionej poniżej normy, najemca ma prawo wprowadzić jako współnajemców osoby według własnego wyboru, spośród mających prawo do uzyskania przydziału pomieszczenia mieszkalnego.

2. Normy zaludnienia nie stosuje się do mieszkań służbowych, do pomieszczeń mieszkalnych jednoizbowych oraz do zajmowanych przynajmniej przez dwie osoby samodzielnych mieszkań dwuizbowych.“

b) w ust. 3 wyraz „sublokatorów“ zastępuje się wyrazem „współnajemców“;

c) po ust. 3 wstawia się nowy ust. 4 w brzmieniu: „4. Gdy najemca pomieszczenia wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko obowiązującemu porządkowi domowemu albo gdy przez nieprzystoite zachowanie się wywołuje zgorzniecie u innych mieszkańców lub sąsiadów, współnajemcom służy prawo wystąpienia do sądu o rozwiązanie umowy najmu z takim najemcą.“

d) w ust. 4, który otrzymuje numerację 5, wyrazy „według art. 6 ust. 3“ zastępuje się wyrazami „według art. 6 ust. 1“;

10) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„1. W budynkach, pozostających pod zarządem i w użytkowaniu władz, urzędów i instytucji, wymienionych w art. 29 ust. 1 pkt 1) i przeznaczonych w całości na ich własne potrzeby lub na mieszkania dla ich pracowników, instytucja administrująca budynkiem decyduje o przydziale lokalu, zawiadamiając o nim władzę kwaterunkową.

2. O ile przydział lokalu mieszkalnego nie nastąpi w ciągu trzydziestu dni od daty zezwolenia przez władzę budowlaną na jego użytkowanie bądź od daty jego opróżnienia, władza kwaterunkowa może po uzyskaniu zezwolenia wojewódzkiej komisji lokalowej lokal przydzielić we własnym zakresie działania.

3. W budynkach administrowanych przez Zakład Osiedli Robotniczych, jak również w budynkach położonych w obrębie zakładów społecznych służby zdrowia oraz w obrębie nie wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 3 zakładów i przedsiębiorstw wytwórczych, przetwórczych, handlowych i usługowych, a przeznaczonych

- wyłącznie dla osób w nich zatrudnionych, gospodarke lokalami wykonują władze, zarządzające tymi zakładami i przedsiębiorstwami, o ile objęte są przepisem art. 29 ust. 1 pkt 1). Wojewódzka komisja lokalowa ma prawo kontroli gospodarki lokalami w takich budynkach, w szczególności wykorzystania powierzchni lokali mieszkalnych zgodnie z ustaloną dla danego miasta (osiedla) normą zaludnienia. Wojewódzka komisja lokalowa może przekazywać swe uprawnienia władzy kwaterunkowej.
4. Dla poszczególnych kategorii budynków (ust. 1 — 3) Rada Ministrów może wydać przepisy, ustalające odmiennie normę zaludnienia, oraz dotyczące kontroli należytego jej stosowania.“
- 11) w art. 10:
- a) w ust. 1 po wyrazach „o najem“ dodaje się wyrazy „i podnajem“;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Z chwilą objęcia lokalu na podstawie udzielnego przydziału lub na podstawie art. 7 ust. 1 zawiązuje się z mocy samego prawa pomiędzy właścicielem nieruchomości a osobą, która lokal objęła, stosunek najmu.“
- 12) art. 11 otrzymuje brzmienie:
„O zamierzonym zwolnieniu lokalu mieszkalnego lub jego części albo lokalu użytkowego osoba, która lokal zwalnia, obowiązana jest zawiadomić władzę kwaterunkową przynajmniej na trzy dni przed zwolnieniem lokalu. Właściciel lub zarządca nieruchomości obowiązany jest zawiadomić władzę kwaterunkową o zwolnieniu lokalu w terminie trzech dni po zwolnieniu, prowadzący meldunki zaś — w terminie trzech dni po wymeldowaniu lokatora.“
- 13) art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„Zmiana przeznaczenia (charakteru użytkowania) lokalu może nastąpić jedynie w przypadkach, uzasadnionych nieodzownymi potrzebami publicznymi za każdorazowym zezwoleniem wojewódzkiej komisji lokalowej.“
- 14) art. 13 otrzymuje brzmienie:
„1. W razie utraty prawa do przydziału lokalu (art. 5), przydział lokalu powinien być cofnięty i opróżnienie lokalu powinno nastąpić w ciągu trzydziestu dni od daty doręczenia decyzji władzy kwaterunkowej o cofnięciu przydziału.
2. Jeżeli jednak utrata prawa do przydziału lokalu nastąpiła na skutek przeniesienia służbowego do innej miejscowości termin trzydziestodniowy liczy się od dnia uzyskania przez pracownika odpowiedniego lokalu w nowym miejscu pracy.“
- 15) art. 14, 15 i 16 skreśla się,
- 16) art. 18 otrzymuje brzmienie:
„1. Osoby, które zajmują lokal mieszkalny lub użytkowy na podstawie tytułu prawnego i posiadają prawo do uzyskania przydziału lokalu w mieście (osiedlu), mogą być usunięte z lokalu tylko w przypadku, jeżeli lokal ten jest niezbędnie potrzebny władzy, urządowi lub instytucji, wymienionym w art. 29 ust. 1 pkt 1).
2. Usunięcie z lokalu może nastąpić po uprzednim dostarczeniu innego lokalu zastępczego w obrębie tej samej miejscowości, odpowiadającego normom zaludnienia bądź powierzchni i nadają-
- cego się do zajęcia ze względu na stan techniczny.
3. Osoby, usunięte z lokalu, mają prawo do otrzymania zwrotu rzeczywistych kosztów przeprowadzki. Koszty te ponosi władza, urząd lub instytucja, na której korzyść dokonano usunięcia z lokalu.
Decyzja władzy kwaterunkowej w przedmiocie zwrotu kosztów przeprowadzki określi ich wysokość i podlega natychmiastowemu wykonaniu.“
- 17) wprowadza się po art. 18 art. 18a w brzmieniu:
„1. W wyjątkowych przypadkach Minister Gospodarki Komunalnej na zlecenie Prezydium Rządu, udzielone ze względu na ważny interes publiczny, może zarządzić opróżnienie lokalu (mieszkalnego, użytkowego) bez obowiązku dostarczenia lokalu zastępczego. Decyzje powyższe wykonują terenowe organy władzy przy zastosowaniu przepisów art. 36.
2. Zarządzenie w sprawie opróżnienia lokalu zajmowanego przez osoby wymienione w art. 5 ust. 1 lit. d) Minister Gospodarki Komunalnej może wydać tylko za zgodą Rady Państwa, w sprawie zaś opróżnienia lokalu zajmowanego przez osoby wymienione w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b) lub lokalu użytkowego — w porozumieniu z właściwym ministrem.
3. Przepisów artykułu niniejszego nie stosuje się do lokali zajmowanych i budynków administrowanych przez władze, urzędy, zakłady, przedsiębiorstwa i instytucje, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1), na potrzeby własne i pracowników oraz do osób, wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 1) lit. a) i e).“
- 18) tytuł i przepisy rozdziału III otrzymują brzmienie:
- „Rozdział III.
- Zaspokojenie publicznych potrzeb lokalowych w miejscowościach nie objętych publiczną gospodarką lokalami.
- Art. 19. 1. W miastach i osiedlach, w których nie została wprowadzona publiczna gospodarka lokalami, prezydium miejskiej (gminnej) rady narodowej może:
- 1) przydzielać na podstawie zezwolenia wojewódzkiej komisji lokalowej wolne lokale na potrzeby własne władz, urzędów i instytucji, wymienionych w art. 29 ust. 1 pkt 1);
 - 2) nakazać na podstawie każdorazowego prawomocnego zezwolenia wojewódzkiej komisji lokalowej usunięcie osób z lokali lub ich części, potrzebnych dla władz, urzędów i instytucji, wymienionych w art. 29 ust. 1 pkt 1), bądź na mieszkania pracowników, kierowanych przez właściwe władze do urzędów tych i instytucji na podstawie przepisów prawnych, nakładających obowiązek pracy.

2. Przepis art. 10 ust. 2 stosuje się odpowiednio.
3. Od decyzji wojewódzkiej komisji lokalowej, wydanych na podstawie art. 19 ust. 1, przysługuje odwołanie do Państwowej Komisji Lokalowej.

Art. 20. Przepisom art. 19 nie podlegają:

- 1) lokale w budynkach administrowanych przez władze, urzędy i instytucje wymienione w art. 29 ust. 1 pkt 1),
- 2) lokale służbowe.

Art. 21. Osoby, które zajmują w mieście lub osiedlu, nie objętym publiczną gospodarką lokalami, lokal mieszkalny lub użytkowy, mogą być z niego usunięte na podstawie przepisu art. 19 ust. 1 pkt 2), na warunkach, przewidzianych w art. 18 z tym, że wojewódzka komisja lokalowa określi powierzchnię lokalu zastępczego i wyda decyzję w przedmiocie zwrotu kosztów przeprowadzi.

19) tytuł rozdziału IV otrzymuje brzmienie:

„Władze kwaterunkowe, komisje lokalowe i nadzór państwowy.“

20) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„W miastach i osiedlach, objętych publiczną gospodarką lokalami, władzą kwaterunkową jest prezydium miejskiej (gminnej) rady narodowej.“

21) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„1. Do kompetencji władzy kwaterunkowej w zakresie wykonywania przepisów niniejszego dekretu należy:

- 1) przydzielanie władzom, urządóm i instytucjom, wymienionym w art. 29 ust. 1 pkt 1) budynków i lokali na potrzeby własne oraz budynków na mieszkania dla ich pracowników,
- 2) przydzielanie lokali mieszkalnych w całości lub w części osobom, wymienionym w art. 5,
- 3) przydzielanie lokali użytkowych,
- 4) potwierdzanie umów najmu lokali użytkowych,
- 5) nakazanie usunięcia z lokalu osób lub instytucji, zajmujących lokal bez tytułu prawnego,
- 6) nakazanie usunięcia osób lub instytucji na podstawie art. 18,
- 7) udzielanie zezwoleń na zamianę lokali, o ile zamiana ta nie narusza praw innych osób,
- 8) dokonywanie z urzędu lub na wniosek zainteresowanych stron albo ich organów nadrzędnych zmian w istniejącym stanie posiadania lokali i budynków, zajmowanych przez jednostki organizacyjne, wymienione w art. 29 ust. 1 pkt 1) za każdorazowym zezwoleniem wojewódzkiej komisji lokalowej.

2. Sprawy wymienione w ust. 1 pkt 8) należą do wyłącznej właściwości władzy kwaterunkowej i nie mogą być rozstrzygane przez inne władze i organy (sądy, komisje arbitrażowe).

3. Uprawnienia, wymienione w ust. 1 pkt 8), przysługują władzy kwaterunkowej również w stosunku do lokali i budynków w miejscowościach nie objętych publiczną gospodarką lokalami.“

22) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„1. Odwołania od decyzji władzy kwaterunkowej w sprawach, nie należących do zakresu działania wojewódzkich komisji lokalowych, rozstrzygają odwoławcze komisje lokalowe czynne przy:

- 1) prezydiach powiatowych rad narodowych — dla miast niewydzielonych z powiatu oraz gmin,
- 2) prezydiach wojewódzkich rad narodowych — dla miast, stanowiących powiaty miejskie,
- 3) prezydiach miejskich rad narodowych — dla m. st. Warszawy i m. Łodzi.

2. Prezydium właściwych rad narodowych powołują komisje, określone w ust. 1.

3. Minister Gospodarki Komunalnej ustali wewnętrzną organizację i tryb postępowania odwoławczych komisji lokalowych.“

23) po art. 26 dodaje się nowy art. 26-a w brzmieniu: „Ogólny nadzór nad działalnością odwoławczych komisji lokalowych i władz kwaterunkowych sprawuje Minister Gospodarki Komunalnej.“

24) w art. 27 skreśla się wyrazy „bądź publicznej kontroli najmu lokali“;

25) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„1. Dla wszystkich województw oraz dla m. st. Warszawy i m. Łodzi powołuje się wojewódzkie komisje lokalowe.

2. Wojewódzka komisja lokalowa obejmuje okrąg województwa.

3. Skład, sposób powoływania, wewnętrzną organizację oraz tryb postępowania wojewódzkich komisji lokalowych ustali Prezes Rady Ministrów.“

26) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„1. Do zakresu działania wojewódzkiej komisji lokalowej należy:

- 1) udzielanie generalnych zezwoleń urządóm, władzom, zakładóm, przedsiębiorstwóm i instytucjom państwowym albo pozostającym pod zarządem państwowym, przedsiębiorstwóm państwowo-spółdzielczym, centralóm spółdzielczo-państwowym, centralóm spółdzielni i spółdzielnióm, osobóm prawnym prawa publicznego, stowarzyszeniom wyższej użyteczności publicznej, związkóm zawodowym, organizacjom społecznym i politycznym na złożenie wniosku do władzy kwaterunkowej o przydzielenie w granicach ustalonej w zezwoleniu powierzchni lokalu lub budynku na potrzeby własne albo budynku na mieszkania dla ich pracowników w miastach i osiedlach, objętych publiczną gospodarką lokalami;

2) udzielanie zezwoleń na złożenie wniosku do prezydium miejskiej (gminnej) rady narodowej o przydzielenie lokalu lub budynku na potrzeby własne instytucji, wymienionych w pkt 1), w miastach i osiedlach, nie objętych publiczną gospodarką lokalami oraz zezwoleń, określonych w art. 25 ust. 1 pkt 8);

3) udzielanie zezwoleń instytucjom, wymienionym w pkt 1), na wystąpienie do prezydium miejskiej (gminnej) rady narodowej o usunięcie osób z lokalu potrzebnego na ich pomieszczenie w miastach i osiedlach, nie objętych publiczną gospodarką lokalami;

- 4) ustalanie maksymalnej powierzchni biur, zakładów i innych lokali użytkowych zajmowanych przez instytucje, wymienione w pkt 1);
 - 5) udzielanie zezwoleń na zmianę przeznaczenia (charakteru użytkowania) lokali;
 - 6) orzekanie na skutek odwołań od decyzji władzy kwaterunkowej w sprawach, w których stroną należy do wymienionych w pkt 1);
 - 7) wykonywanie kontroli nad władzą kwaterunkową z punktu widzenia publicznych potrzeb lokalowych;
 - 8) udzielanie zezwoleń, przewidzianych w art. 8 ust. 2;
 - 9) wykonywanie kontroli nad gospodarką mieszkaniową w budynkach, wymienionych w art. 8 ust. 3.
2. Wojewódzkie komisje lokalowe, działając w sprawach, określonych w ust. 1 pkt 2), powinny kierować się względami na zapewnienie wykonania zadań, objętych planem gospodarczym.
3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia zlecić wojewódzkiej komisji lokalowej funkcje, nie przewidziane w ust. 1.“
- 27) skreśla się słowa „Rozdział V“ i tytuł rozdziału „Nadzór Państwowy.“;
- 28) art. 30 otrzymuje brzmienie:
„Nadzór państwowy w zakresie strzeżenia interesów państwowych sprawuje Państwowa Komisja Lokalowa, której skład, właściwość, wewnętrzną organizację i sposób postępowania ustali Prezes Rady Ministrów.“;
- 29) art. 31 otrzymuje brzmienie:
„W toku postępowania przed władzami, przewidzianymi w niniejszym dekreście, stosuje się przepisy o postępowaniu administracyjnym, o ile dekret ten nie stanowi inaczej.“;
- 30) w art. 32 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„Przepis ustępu poprzedzającego stosuje się odpowiednio do lokali, zajętych wbrew przepisom art. 4 i 7 niniejszego dekretu.“;
- 31) w art. 33 skreśla się wyrazy „ogłoszeniu lub“;
- 32) w art. 34 ust. 2 skreśla się wyrazy „lub ustnie“;
- 33) w art. 35 dodaje się na końcu wyrazy:
„z zastrzeżeniem przepisu art. 19.“;
- 34) art. 37 otrzymuje brzmienie:
„Kto wbrew przepisom niniejszego dekretu:
1) wchodzi w posiadanie lokalu bez uzyskania przydziału władzy kwaterunkowej,
2) oddaje lokal w najem lub podnajem osobie, nie posiadającej przydziału lokalu,
3) bierze udział w zawarciu umowy, przewidzianej w art. 12 ust. 1 — podlega karze aresztu do lat dwóch i grzywny lub jednej z tych kar.“;
- 35) art. 38 otrzymuje brzmienie:
„Kto w celu obejścia przepisów dekretu niniejszego:
1) podaje nieprawdziwe dane władzy kwaterunkowej lub komisji lokalowej,
2) zgłasza do zameldowania w lokalu osoby faktycznie w nim nie mieszkające lub nie dopełni obowiązku wymeldowania osób, które opuściły lokal,
- 3) zaniecha udzielenia władzy kwaterunkowej odpowiednich informacji nakazanych przepisami dekretu niniejszego,
- 4) świadomie wydaje zaświadczenia o pracy, nie odpowiadające stanowi faktycznemu lub z takiego zaświadczenia korzysta — podlega w trybie orzecznictwa karno-administracyjnego, o ile czyn ten nie jest zagrożony karą surowszą, karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 150.000 zł lub jednej z tych kar.“;
- 36) art. 42 skreśla się,
- 37) art. 43 otrzymuje brzmienie:
„Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Gospodarki Komunalnej, Budownictwa i Sprawiedliwości.“
- Art. 2.** 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc wydane dla władz, urzędów i instytucji, wymienionych w art. 29 ust. 1 pkt 1) dekretu o publicznej gospodarce lokalami, przydziały lokali mieszkalnych, mieszczących się poza obrębem budynków, wymienionych w art. 8 ust. 1 tego dekretu.
2. Władza kwaterunkowa przydzieli te lokale osobom je zajmującym.
3. Przepisy ustępów poprzedzających nie dotyczą lokali odbudowanych lub wybudowanych przez władze, urzędy i instytucje, wymienione w art. 29 ust. 1 pkt 1) oraz lokali wymienionych w art. 3 i 3a dekretu o publicznej gospodarce lokalami.
- Art. 3.** W ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wojewódzkie komisje lokalowe mogą uchylić przydziały budynków mieszkalnych dokonane na rzecz władz, urzędów i instytucji, wymienionych w art. 29 ust. 1 pkt 1) dekretu o publicznej gospodarce lokalami, jeżeli wymagają tego względy celowości gospodarczej.
- Art. 4.** 1. W miastach i osiedlach, objętych publiczną gospodarką lokalami, miejskie (gminne) komisje lokalowe ulegają rozwiązaniu z chwilą ukonstytuowania się odwoławczych komisji lokalowych, przewidzianych w art. 26 dekretu o publicznej gospodarce lokalami, przekazując im równocześnie akta spraw nie ukończonych prawomocnie.
2. Do czasu ukonstytuowania się odwoławczych komisji lokalowych dotychczasowe komisje lokalowe rozpatrują odwołania od decyzji władz kwaterunkowych, wydanych zarówno przed jak i po wejściu w życie niniejszej ustawy.
3. W sprawach nie rozpatrzonych w drodze nadzoru w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy postępowanie przed prezydiami wojewódzkich rad narodowych i prezydiami rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi ulega umorzeniu z mocy samego prawa. Orzeczenia komisji lokalowych, zapadłe w tych sprawach, nie podlegają zaskarżeniu.
- Art. 5.** 1. W miastach i osiedlach, objętych publiczną kontrolą najmu, miejskie (gminne) komisje lokalowe ulegają rozwiązaniu z mocy samego prawa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Dotychczasowe władze kwaterunkowe przekażą akta nie ukończonych prawomocnie spraw:
- 1) w miastach nie wydzielonych i gminach wiejskich — prezydium powiatowych rad narodowych,
 - 2) a w miastach wydzielonych — prezydium wojewódzkich rad narodowych

do rozpatrzenia tych spraw w trybie nadzoru przy zastosowaniu dotychczas obowiązujących przepisów o publicznej kontroli najmu.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Gospodarki Komunalnej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych niniejszą ustawą i innymi przepisami prawnymi, wydanymi przed dniem ogłoszenia tekstu jednolitego z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów i ustępów.

Art. 7. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Gospodarki Komunalnej, Budownictwa i Sprawiedliwości.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*
Minister Sprawiedliwości: *w z. T. Rek*
Kierownik Ministerstwa Budownictwa: *R. Piotrowski*

338

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 25 lipca 1950 r.

w sprawie prowadzenia rejestru i przesyłania doniesień dotyczących chorób wenerycznych.

Na podstawie art. 10 ust. 3 dekretu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 51, poz. 394) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określenie „rejestr“ oznacza rejestr chorych na choroby weneryczne, określenie „doniesienie“ oznacza zawiadomienie władzy o zgłoszeniu się chorego na chorobę weneryczną.

§ 2. 1. Lekarz obowiązany jest przy pierwszym zgłoszeniu się chorego na chorobę weneryczną:

- 1) wpisać chorego do rejestru,
- 2) wypełnić formularz doniesienia.

2. Do rejestru wpisuje się chorych na choroby weneryczne, objęte wykazem ustalonym przez Ministra Zdrowia. Poszczególne choroby weneryczne umieszczone w wykazie oznaczają się cyframi. Wykaz chorób wenerycznych przeznaczony jest wyłącznie do użytku organów służby zdrowia, lekarzy i bezpośrednio z nimi współpracujących innych fachowych pracowników służby zdrowia.

3. Lekarz obowiązany jest również wpisać chorego do rejestru, wypełnić i przesyłać doniesienie w przypadku stwierdzenia choroby wenerycznej u osoby będącej pod jego opieką z powodu innego schorzenia.

§ 3. Do rejestru powinny być wpisane następujące dane: nazwisko i imię chorego, rozpoznanie (oznaczone cyfrą), numer karty choroby oraz data wysłania doniesienia.

§ 4. Doniesienie powinno zawierać: a) nazwisko i imię chorego, b) wiek, c) datę zgłoszenia się, d) zawód, e) miejsce zatrudnienia i zamieszkania, f) stan rodzinny, g) rozpoznanie i stadium choroby, h) inne dane mogące mieć znaczenie dla ustalenia dróg szerzenia się chorób wenerycznych, w szczególności podane przez chorego nazwisko i imię osoby, od której przypuszczalnie zaraził się, oraz nazwiska i imiona osób,

które chorey mógł zarazić w okresie wylegania się lub trwania choroby.

§ 5. 1. Lekarz obowiązany jest w terminie nie później niż siedem dni od daty zgłoszenia się chorego przesyłać doniesienie:

- 1) do poradni skórno-wenerologicznej wskazanej przez lekarza powiatowego (miejskiego),
- 2) w przypadku zgłoszenia się chorego na chorobę weneryczną:
 - a) odbywającego czynną służbę wojskową — lekarzowi garnizonowemu lub lekarzowi najbliższej jednostki wojskowej,
 - b) będącego funkcjonariuszem lub żołnierzem służby bezpieczeństwa publicznego — lekarzowi najbliższego urzędu bezpieczeństwa publicznego,
 - c) powołanego do Powszechnej Organizacji „Służba Polsce“ — lekarzowi powiatowej komendy „Służba Polsce“.

2. Lekarz obowiązany jest przechowywać rejestr przez dwa lata, a w razie zmiany lekarza przez chorego, przesyłać dane z rejestru lekarzowi, do którego zgłosił się chorey.

§ 6. 1. Poradnie skórno-wenerologiczne wskazane przez lekarza powiatowego (miejskiego) prowadzą na podstawie otrzymywanych doniesień rejestr chorych na choroby weneryczne, zamieszkałych na obszarze ich działalności.

2. Rejestr chorych na choroby weneryczne nie obejmuje osób wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 2.

§ 7. Lekarz powiatowy (miejski) bądź wskazana przez niego poradnia skórno-wenerologiczna przesyła bezpłatnie lekarzom formularze doniesień.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

339

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 7 sierpnia 1950 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w akademiach medycznych.

Na podstawie art. 16 i 20 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. W Akademii Medycznej w Poznaniu na Wydziale Lekarskim tworzy się katedrę chorób wewnętrznych III wraz z kliniką.

§ 2. W Akademii Medycznej we Wrocławiu na